

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs II. Qvare Fremvervnt Gentes, Redditus à Stigelio, Illustriſſimo
Principi Philippo, Duci Pomeraniæ dedicatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

PSALMVS II. QVA

RE FREMVERVNT GENTES, RED
ditus à Stigelio, Illustrissimo Principi Philipo
po, Duci Pomeraniae dedicatus.

Quæ tamen effrenes cepit dementia Gentes,
Quæ populos tanto caussa furore mouet?
Quæ noua clamosum rapit indignatio uulgus,
Ardua cur fremitus tantus in astra furit?
Vndiq; conueniunt terraq; mariq; potentes,
Consilijsq; nouis cepta nephanda parant.
Sæua rebellantes coeunt in fœdera reges,
Ut summi impediunt iussa uerenda Dei.
Impia crudeles meditantur bella tyranni,
E medio ut tollant corda professa Deum.
Nec furor hic tantum reges inuasit, & illos
Qui populos certa sub ditione tenent.
Qui præsumunt templis, mystarum & nomina iactant,
Oppugnant ipsum turba maligna Deum.
Illi omnes ima delere à stirpe laborant,
Qui tradunt uera cœlica uerba fide.
Quin etiam clamant rumpamus fœdus eorum,
Quid patimur tanta non patienda mora?
Quid dubitamus adhuc nostras opponere uires,
Atq; intentatum ui prohibere iugum?
Sed Deus è cœlis conatus ridet eorum,
Signaq; uindictæ dat manifesta suæ.
Ille suo pœnas iratus tempore sumens,
Consilia effectus non habitura premet.

Non

V
RE
ilip
entes
mouet
ctant
es
Nam quamuis oculis quasi coniuentibus illos
Nequiciam ad tempus continuare finit :
Supplicium certam tamen exigit ultor ad horam
Impietas illum fallere nulla potest.
Hei grauis, atq; ipsa res est dignissima morte,
Aduersus iustum bella mouere Deum,
Non armis diuina potest sapientia unci,
Omnia quæ nutu fecit, & esse uetat.
Ecce Deus regem statuit supra alma Sionis,
Et supra Solymæ templa beata plagæ.
Ille Dei toto pandens oracula mundo,
Talia miranda nuncia uoce feret.
Rex ego perpetuum descendens numen ab illo
Qui sine principio est, qui sine fine Deus.
Prædico præceptum sancti cælestis parentis
Qua loquar, è cælo uox ea missa uenit.
Filius es, dixit, mihi tu dilectus & unus,
Ipse hodie dicar te genuisse pater.
Exige iure tuo, dabimus quodcunq; rogabis,
Nil poterit pietas nostra negare tibi.
Hæredem agnoscent nostro te munere Gentes,
Sub ditione tua uesper & ortus erunt.
Ut fragiles testas, tua conteret ira Tyrannos,
Qui reuuent sceptri iura uerenda tui.
Talia gauiso memorabit nuncia mundo,
Aeterni ueniens filius ille Dei :
Ille intercedens ueteris pro crimine culpa,
Aspera cum sæua prælia morte geret.
Tum uictor domito referens ex hoste triumphum
Et Rex, & Dominus totius orbis erit.

Nec

Nec tantum populos Iessæo semine natos,
Imperio adiungent, subdita membra suo.
Verum etiam Gentes, quæ tantum idola secuta
Noticiam ueri non habuere Dei.
Quem si qui renuent dominantem agnoscere regem
Hei qua supplicium conditione dabunt?
Tam facile hos poterit disperdere funditus hostes,
Illius ira uelut ferrea uirga premens.
Quàm facile abscedens in plurima frustra fatiscit,
Cum quatitur figuli fictilis olla manu.
Ergo omnes populi uenientem agnoscite Christum,
Atq; ipsi læta fronte parate uiam.
Sed uos præcipue reges, qui sceptrâ tenetis,
Quos populi certa sub ditione timent.
Discite iusticiam moniti, & non temnere Christum,
Vniua qui uestræ causâ salutis erit.
Discite non falso Domino seruire timore,
Nec careant aliquo gaudia uestra metu.
Qui genus humanum fraterno amplexus amore,
Inclita pro uestra uictima morte uenit.
Excipite unanimes cupidis amplexibus illum,
Illi per medias oscula ferte uias.
Illius tota doctrinam apprendite mente,
Corrigat errores impia uita suos.
Ne quando iustam uindex accensus in iram,
Obruat in media uos leuitate Deus.
Nam subito iustum caput illius ira furorem,
Tempore quæ longo uisa sepulta fuit.
Efficite ut sancti clarescat gloria uerbi,
Gratior est summo functio nulla Deo.

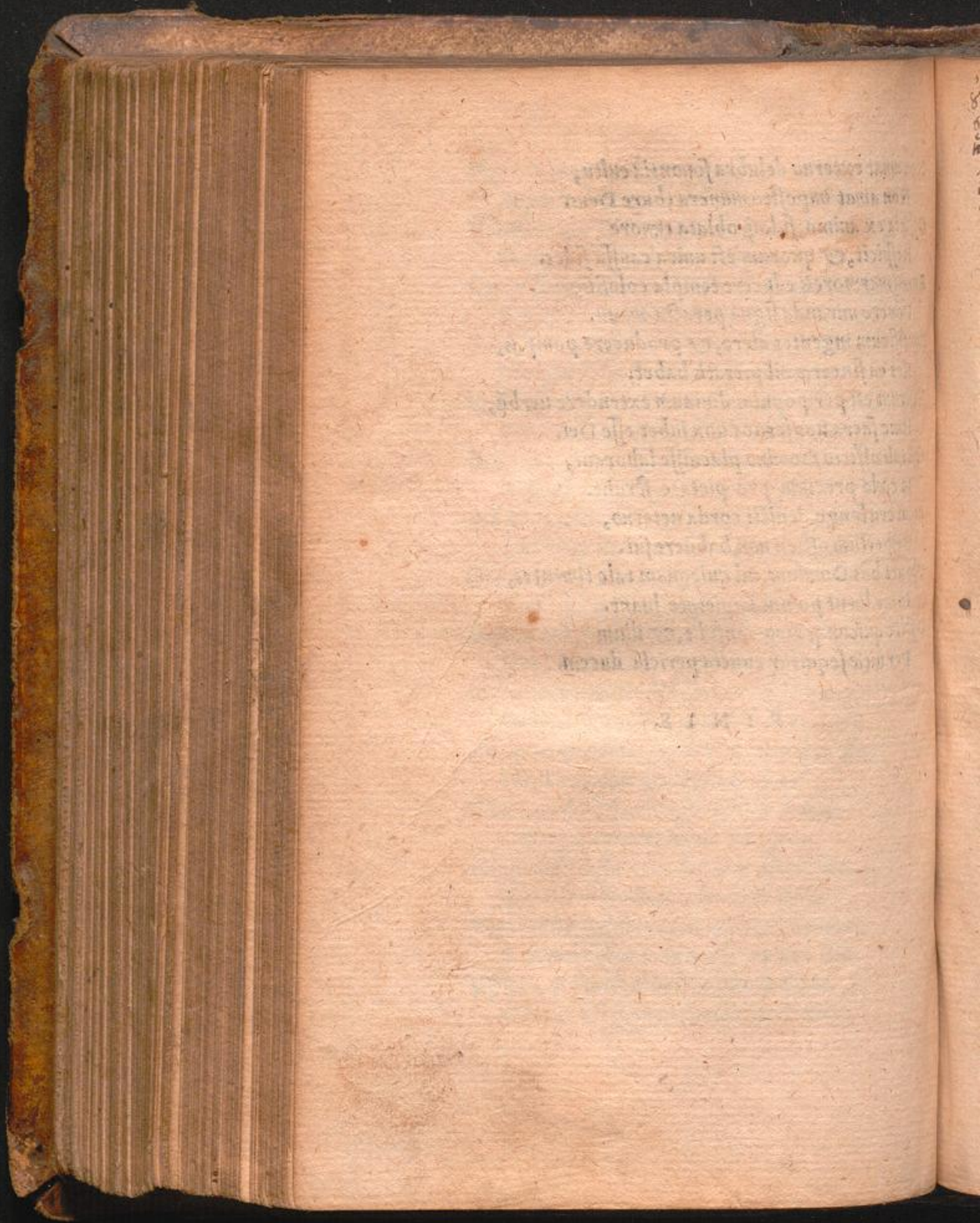
NON

Non amat externo delubra sonantia cultū,
Non amat imposito munera thure Deus.
Officia ex animo, fidoq; oblata timore
Respicit, & quorum est unica causa fides.
Aurea marmoreis educere templa colossis,
Ponere miranda signa peracta manu.
Pontificum ingentes alere, & producere pompas,
Res ea sinceræ nil pietatis habet.
Vestrum est per populus diuinum extendere uerbū,
Hinc sacra uos seruos uox iubet esse Dei.
Qui tali officio Domino placuisse laborant,
In cælo precium pro pietate ferunt.
Atqui ceu longo deuicti corda ueterno,
Respectum officij non habuere sui.
Obruet hos Dominus, nil quicquam tale timentes,
In media ut pœnas impietate luant.
O felix quicumq; Deo confidit, & illum
Per uitæ sequitur cuucta pericla ducem.

F I N I S.

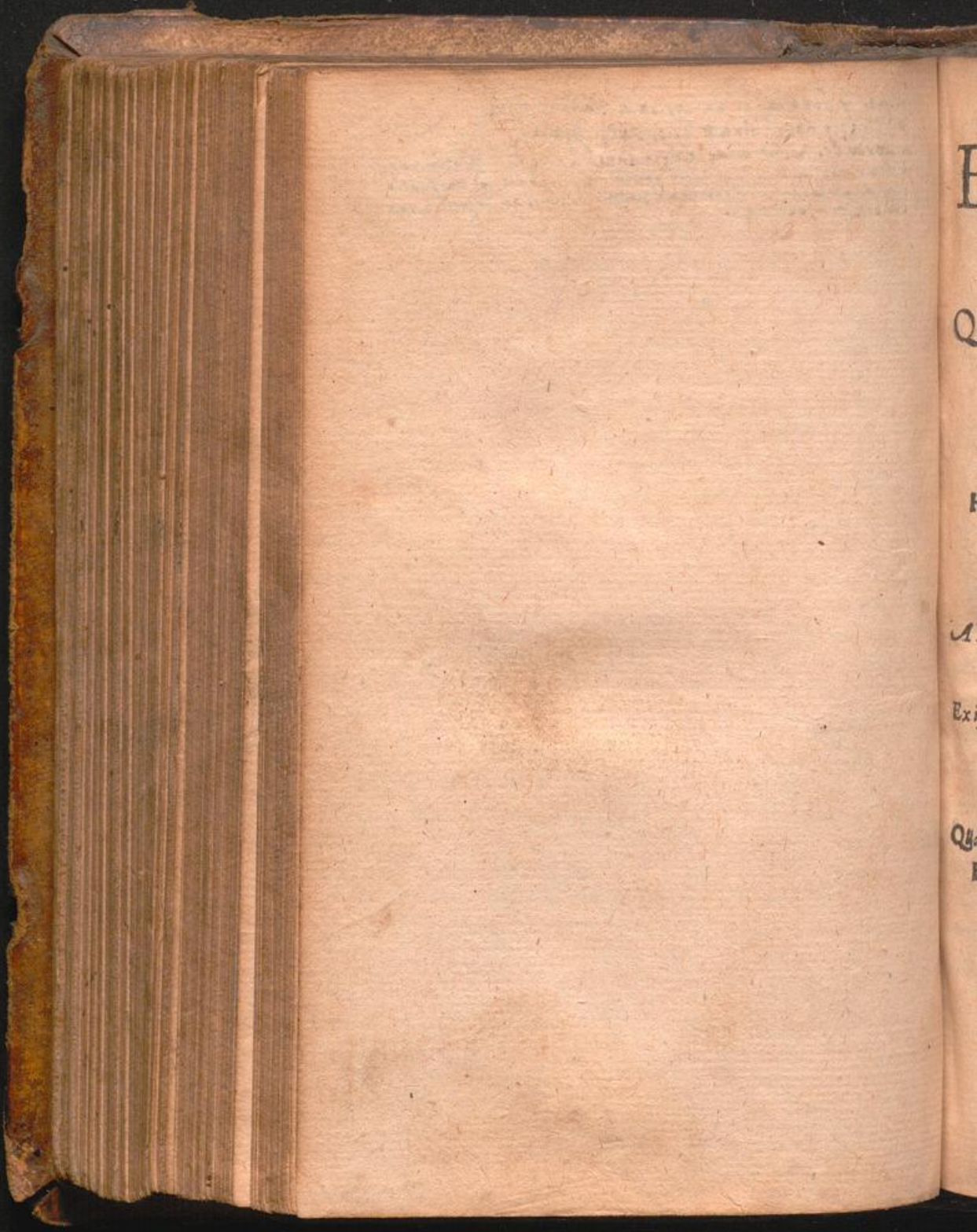

ὁ νόμος ὁ δεκάλογος μὲν ἐν ἰσχυροῦσι κατὰ δαίμονα,
ὁ δὲ χάρις ὁ δὲ οὐκ ἐμοὶ σάκευ βροχῶν,
ἢ μόνον δὲ λόγον ἀνάσσει ὡς ἐπὶ ἀλιτῶν. Νάζαρενης
Non lex non dūmna, nec bona opera me salvabunt, sed tua gratia
cua, mihi misericordia mihi instillabit pollice, quam solum miseris o rex
exhibet spem peccatorum.

H
Q
R
S
Ex
Q